

Θέλει ἀρετὴν
καὶ τόλμην
ἢ ἐλευθερίαν

Ἀ. Κάλβος

Ο ΙΚΑΡΟΣ

Δὲν ἔχω τίποτε
ἄλλο στὸ νοῦ μου
πάρει ἐλευθερία
καὶ γλώσσα

Δ. Σολωμός

ΜΗΝΙΑΙΟ ὈΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΜΑΘ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΖΙΤΣΑΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 4 Ὀκτώβ. 1977 ♦ δρχ. 5

ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ - ΝΕΟ ΚΤΗΡΙΟ

Μὲ τὴν ἑναρξὴ τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς ἐγκαινιάζουμε καὶ τὸ καινούργιο κτήριο τοῦ Γυμνασίου καὶ Λυκείου Ζίτσας. Ἐτσι ἕνα χρονίζον πρόβλημα ἐπιτέλους ἐπιλύεται. Μὲ τὴν συμπαράστασή τόσο τῶν ἐπίσημων φορέων τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὅσο καὶ τῶν τοπικῶν παραγόντων διάφορα ἐπιμέρους προβλήματα πιστεύουμε ὅτι θὰ ἐπιλυθοῦν.

Χαιρετίζουμε τὴν λειτουργία τοῦ νέου σχολείου. Ἐπιτέλους ἡ Ζίτσα, αὐτὴ ἡ μικρὴ πολιτεία μὲ τὴν μεγάλη ἐκπαιδευτικὴ παράδοση καὶ ἐθνικὴ προσφορὰ στὸν τόπο ἀποχτᾷ τὸ δικό της ἐκπαιδευτήριο. Τὸ ὄνειρο πολλῶν γενεῶν γίνεται ἐπιτέλους πραγματικότητα.

Πιστεύουμε ὅτι τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου σχολείου εἶναι ταυτόχρονα καὶ ἕνα ξεκίνημα· ξεκίνημα γιὰ μιὰ νέα πορεία τόσο ἐκπαιδευτικὴ ὅσο καὶ κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ. Τὰ δύο σχολεῖα, Γυμνάσιο καὶ Λύκειο θὰ πρέπει νὰ ἀποβοῦν πνευματικὰ κέντρα αὐτῆς τῆς περιοχῆς. Τότε ἡ Ζίτσα θὰ θρεῖ τὸν πραγματικὸ ἐαυτὸ της καὶ θὰ πάρει τὴν θέση ποὺ τῆς ταιριάζει στὴν νέα Ἐκπαιδευτικὴ ἱστορία ποὺ ἐγκαινιάστηκε στὰ 1974. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι αὐτὴ οἱ στόχοι θὰ γίνουν πραγματικότητα.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΠΑΖΥΓΟΥΡΑ

Μαθήτρια τῆς Γ' Λυκείου

Ὁ «Ἰκαρος»: δεύτερος χρόνος

Τὸ πρῶτο φτερούγισμα τοῦ «Ἰκαρου» — τότε στὶς ἀρχὲς τοῦ σχολικοῦ χρόνου 76-77 ἀντήχησε παράξενα στὶς ψυχὲς ὅλων μας.

Δικαιολογημένο τὸ ξάφνιασμα ἂν καὶ ὁ «Ἰκαρος» ἦταν δικό μας δημιούργημα.

Δικαιολογημένο γιατί γιὰ μᾶς τοὺς μαθητὲς ἐνὸς ἐπαρχιακοῦ σχολείου ἦταν ἀπίστευτο κατόρθωμα νὰ κρατοῦμε στὰ χέρια μας ἕνα δικό μας ἔντυπο, ἕνα δικό μας βῆμα ποὺ μέσα ἀπὸ αὐτὸ θὰ

περνοῦσαν στὴ δημοσιότητα δικῆς μας σκέψης ἀπλὲς μὲ τὴν δική μας λογικὴ καὶ κριτικὴ.

Ἐνα ἔντυπο ποὺ καθρέφτιζε τὶς δραστηριότητες καὶ τὰ προβλήματά μας.

Γρήγορα ὅμως βλέποντας τὰ δικὰ μας κακογραμμένα χειρόγραφα βαλμένα μὲ τυπογραφικὰ στοιχεῖα συμμετρικὰ πάνω στὸ τυπογραφικὸ χαρτὶ «πιστέψαμε στὰ μάτια μας». Καὶ ἔτσι πισμένοι, ὅλοι μας ἀπὸ τὶς ἐλ-

πιδοφόρες φτερούγες ἀκολουθήσαμε τὸ δρόμο τοῦ «Ἰκαρου».

Γεμάτοι ἀπὸ ὄρεξη καὶ θάρρος καταφέραμε μετὰ ἀπὸ ἕνα μῆνα νὰ τυπώσουμε τὸ δεύτερο φύλλο.

Ἀλλὰ μὴν νομίζει κανεὶς

ὅτι ὁ Κώστα Σιάτρα Μαθητὴς τῆς Γ' Λυκείου Διευθυντὴς συντάξεως τοῦ «Ἰκαρου»

ὅτι ἡ ἐκδοση καὶ ἡ κυκλοφορία τοῦ «Ἰκαρου» ἦταν κάτι εὐκόλο. Πολλὰ ἐμπόδια βρέθηκαν στὸ δρόμο του καὶ προσπάθησαν νὰ ἀναχαιτίσουν τὸ «πέταγμα» του.

Πρῶτο ἐμπόδιο ἦταν ἡ ἀποδοκιμασία τῆς ἐφημερίδας ἀπὸ μερικοὺς ποὺ δὲν ἔχουν μάθει νὰ δέχονται κριτικὴ καὶ φοβοῦνται τὸ ἀνακάτεμα τῆς «στάχτης».

Ἀλλὰ ὁ «Ἰκαρος» ἐπειδὴ πρῶτο στόχο εἶχε νὰ ἐπιζήσει δὲν ἀνακάτεψε τὴν «στάχτη».

Ὁ «Ἰκαρος» μιὰ σχολικὴ ἐφημερίδα διδαγμένος ἀπὸ τὸ πάθημα τοῦ ἀρχαίου Ἰκαρου δὲν συνεπάρθηκε καὶ δὲν πέταξε πολλὰ ψηλά. Ἐδὲν γλύτωσε τὰ φτερά του.

Εὐτυχῶς βρέθηκαν μερικοὶ «Δαίδαλοι ποὺ τὸν συμβούλευαν μὲ τὴν πείρα τους τὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμὲς.

Δεύτερο ἐμπόδιο ἦταν τὸ οἰκονομικὸ ποὺ φάνηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι θὰ καταπιεῖ τὸν «Ἰκαρο». Ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ ἐξουδετερώσαμε μὲ τὴν νεανικὴ φλόγα μας καὶ τὴ βοήθεια μερικῶν φίλων τόσο στὸ τυπογραφεῖο ὅσο καὶ ἔξω ἀπ' αὐτό.

Συνολικὰ τὴ σχολικὴ χρονιά ποὺ πέρασε ὁ «Ἰκαρος» ἐξέδωσε τρία φύλλα. Ἀνασταλτικὰ ἐμπόδια στὴν κανονικὴ πορεία του στάθηκαν τόσο τὰ παραπάνω ὅσο καὶ ἡ ἀπεργία τῶν καθηγητῶν ποὺ μᾶς κράτησε μακριὰ ἀπὸ τὶς πνευματικὲς μας προσπάθειες μαζί μὲ ὀρισμένα προβλήματα ποὺ ἐνέσκηψαν στὶς σχέσεις τοῦ συνόλου τῆς τάξης μας.

Δὲν μπορῶ νὰ κρύψω ὅτι ἡ ἀγωνία τοῦ ἀγῶνα τῶν καθηγητῶν δὲν εἶχε ἀντίκτυπο καὶ μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Τέλος πάντων, τελειώνοντας τὸν μέχρι ἐδῶ σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς πορείας μας, ἂς κοιτάξουμε μπροστά.

Ὁρωστικὰ βλέπω τὸν «Ἰκαρο» ὅσο ποὺ εἶναι. ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2ῃ ΣΕΛ.

Ἀπ' ὅσα διαβάσαμε

Ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ ἡμερησία ἐφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» τῆς 11 Ὀκτωβρίου '77 διαβάσαμε τὸ χρονογράφημα τοῦ Παύ-

λου Παλαιολόγου «Μᾶς μιλοῦν οἱ ἔφηβοι». Ἐπειδὴ λέει ἀρκετὰ πράγματα σωστὰ τὸ ἀναδημοσιεύουμε.

Στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς

Μᾶς μιλοῦν οἱ ἔφηβοι

ΤΗΝ ΞΕΡΕΤΕ. Εἶναι ἡ Ἀντίνα Φλωροπούλου. Ἡ συνεργασία της στὴ σελίδα τῆς «Θεσσαλίας» ἀποκάλυψε ἕνα ἄλλαν ποὺ ὑπόσχεται νὰ πλουτίσει τὴν ἑλληνικὴ Γραμματεία. Δεκαεφτάχρονη ποὺ πέρασε φέτος στὸ Λύκειο, δίνει δείγματα ὥριμης σκέψεως καὶ τεχνικῆς τοῦ λόγου. Μαζὶ ὁ-

μως μ' αὐτά — πρέπει νὰ τῆς τὸ ποῦμε — καὶ μιὰ ροπή στὸ δυσνόητο ποὺ εἶναι τὸ κύμα τῆς ἐποχῆς. Νὰ παρουσιάσεις δύσκολα τ' ἀπλά. Ἐνῶ ἡ προσπάθεια πρέπει νὰ κατατείνει στὸ ἀντίθετο, στὴν ἀπλοποίηση τῶν δύσκολων.

Αὐτὰ σὲ παρένθεση. Τὸ κύ- ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2ῃ ΣΕΛ.

Διευθυντής συντάξεως:

ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΑΤΡΑΣ

Αρχισυντάκτης:

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΤΑΣΚΑΡΗΣ

Επιτροπή Τύπου:

ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗΣ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΠΑΠΑΖΥΓΟΥΡΑ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΑΜΑΒΛΙΑ

Επιστολές και έμβάσματα στην μαθήτριά της Β' Λυκείου ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΑΨΙΑ, Λύκειο Ζίτσας
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΓΕΡ. ΔΟΥΒΑΛΗΣ
Τυπογραφεία: 27 Οκτωβρίου 14 — Τηλ. 20544
Σύμβουλος Καθηγητής της Μ. Κοινότητας ο φιλόλογος Καθηγητής του Λυκείου Απόστολος Παπαϊωάννου.

Μας μιλούν οι Έφηβοι

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.
ριο θέμα της Άννίτας είναι η Παιδεία, όπως τη βλέπει από την πρώτη τάξη του Λυκείου. Δεν είναι η στρατευμένη ακραία. Έλεuthero μυαλό, βλέπει και κρίνει.

Το εκπαιδευτικό καταστημένο την απορροφά στο σημείωμα της που δημοσιεύει η «Θεσσαλία» και παίρνει «άντρίκια» τη θέση της απέναντι στο Λυκειακό θεσμό. Θα την προσέξουν άραγε ύπουργοι και καθηγητές, όταν προτείνει ανάμεσα σε έδρα και θρανία συμφωνία κυρίων;

«Η πορεία είναι κοινή. Ο αγώνας είναι έπιμερισμός ανάμεσα στην έδρα και σε μās. Η έδρα για μās είναι άμβωνας και ευαγγελιστές θέλουμε τους φωτοδότες μας».

Απ' αυτούς περιμένουν οι έφηβοι να τους δώσουν την δυνατότητα να διαφυλάξουν τη ζωή, τον άνθρωπο, την ιστορία και το σύμπαν από την παράνοια που περιμένει έξω από το σχολείο.

«...Είμαστε 65.000 παιδιά που ξεκινήσαμε. Έχουμε δυνατή θέληση, όμορφη σκέψη και αγνή καρδιά. Αν δικαιωθούμε θα είναι εύσημο τιμητικό για την Έδρα»

Μαζί όμως με τη δήλωση αυτή και η προειδοποίηση. Καλοπροαίρετα τα παιδιά. Το νοῦ σου όμως, Δάσκαλε. Στα θρανία δεν έχεις ραγιαδάκια πρόθυμα σε ραπίσματα. Έχεις έφηβους με περηφάνεια. «...Προγραφές δεν θα δεχτούμε. Δεν θα μείνουμε δίχως χέρια, δίχως άσπίδα, δίχως αύριο. Γιατί αν μείνουμε έτσι, και η έδρα δεν θα έχει αύριο. Η Δικαιοσύνη της γνώσης θα

λειτουργήσει άμφίπλευρα».

Παστρικές κουβέντες. Συμφωνητικό για το κοινό συμφέρον. Σεβασμός αντί σεβασμού. Σε σέβομαι, Δάσκαλε. Σεβάσου με κι εσύ. Σ' αγαπώ Δάσκαλε. Ζέστανέ με κι εσύ με τη συμπάθεια και την κατανόησή σου. «Αν θέλεις, δηλαδή, να τα πάμε καλά. Άλλιως σε κινητοποίηση τα χέρια και η άσπίδα».

Χωρίς προγραμματισμένη άρνηση αλλά και χωρίς δουλικότητα. Από το ένα μέρος η πολιτεία με τα εκπαιδευτικά όργανά της από την άλλη το θρανίο. Οι δύο μαζί είναι ίκα νοί για ένα φωτεινό αύριο. Σε θέση μάχης ανάμεσά τους θεμελιώνουν την καταστροφή.

Άνησυχία είναι η φυσική κατάσταση της νεότητας. Νέοι χωρίς άνησυχίες δεν είναι νέοι.

Γαλήνια σκέψη ταιριάζει στην ώριμότητα. Νέοι σχηματίζουν τις κινούμενες μάζες. Γέροι και ώριμοι οι συγκλητικοί της αρχαίας Ρώμης. Πρεσβύτες άποτελούν το χορό του αρχαίου δράματος που φιλοσοφεί και άντλεί συμπεράσματα από τα δράματα.

Νιάτα που προωθούν τις άνησυχίες τους στη διάλυση και γεράματα που αφήνονται σε κακότητα δεν προσωινίζονται αγαθή πορεία. Ούτε το γκρέμισμα για το γκρέμισμα, ούτε η αντίδραση από πείσμα.

Μās το λέει από το άνθισμένο βήμα της η Άννίτα. Μαθημένοι από το χρόνο έμεις, προσυπογράφουμε ένα κείμενο μεστώ από άξιοπρέπεια, φρόνηση και θάρρος.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ο ΛΟΓΟΣ

Του Νικηφόρου Βρεττάκου

Άπ' όλα τα πράγματα που υπάρχουν στον κόσμο γίνεται ό λόγος. Δίχως χρώματα, άέρα, χῶμα, νερό, δίχως ήλιο γίνεται. Δεν γίνεται δίχως τα ένενήντα στοιχεία κ' ένα ακόμη αγάπη. Κι' αγάπη Και πάλι αγάπη —

Για όλα

όσα υπάρχουν στον κόσμο και φτιάχνεται
ό λόγος, αγάπη

Σκόρπιες σκέψεις για την αγάπη

Η αγάπη δεν είναι λειτουργία που μεταβιβάζεται μόνο στον έξω κόσμο, στο αντικείμενο αλλά θα λέγαμε ότι είναι ένα γέννημα αγαθών και ωραίων σκέψεων. Ο Θεός αγάπησε τον κόσμο που τον έποίησε με τα χέρια του μās λένε τα ιερά βιβλία. Και οι άνθρωποι με αγάπη είδαν τον Θεό σαν δημιουργό τους.

Με αγάπη φέρθηκε ό άνθρωπος και ήμέρωσε περισσότερο την φύσι, έφερε στην αὐλή του τα άγρια ζῶα και χάρισε σε αυτά τη συμπάθεια και την αγάπη του. Και εκείνα που μέχρι τότε ύπηρξαν άνήμερα και άγρια εγνώρισαν τον άνθρωπο και τέλος τον έπλησίασαν και πολλά από αυτά άφιέρωσαν την ζωή τους στην ύπηρεσία του. Κάθε άνθρωπος έχει τόσο μεγάλη ανάγκη αγάπης όσο θα μπορούσαμε να πούμε έχει και τροφής. Σχεδόν όλοι οι ψυχολόγοι και οι παιδαγωγοί θεωρούν την αγάπη προς τα μικρά παιδιά κάτι το άπαραίτητο για την άνε-

τη ψυχосωματική ανάπτυξή τους.

Η αγάπη ή οικογενειακή αγάπη άνοίγει το δρόμο για δημιουργικές σκέψεις και ένεργειες. Ο έφευρέτης άγαπά τις πραγματοποιήσεις του. Η φράση του Άρχιμήδη «εὖρηκα, εὖρηκα» δημιούργησε όλόκληρους θρύλους και παραδόσεις.

Χωρίς την αγάπη ό άνθρωπος θα πέθαινε, θα έμεινε άσχημάτιστος σαν ένα άντικείμενο νεκρό και χωρίς κανέναν προορισμό.

Όταν λείπει ή αγάπη είναι σα να έχουν σθηστεί όλες οι έλπίδες πάνω στη γή.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΟΤ
Μαθήτριά της Γ' Λυκείου

ανεκδότο

ΜΕΤΑΞΕΤ ΚΤΡΙΩΝ

Ρωτά μιά κυρία μιά φίλη της.

— Πῶς πήγε ό Γιαννάκης στην Ιστορία;

Και άπαντά:

— «Όχι καλά, να φανταστείς, του έβαλαν πράγματα που έγιναν εδώ και εκατό χρόνια».

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ

Μαθητής: Κύριε αν δε με περάσετε τον Ιούνιο θα πέσω στη θάλασσα να πνιγῶ

Καθηγητής: Μην φοβάσαι παιδί μου τα κούτσουρα έπιπλέον.

Δεύτερος χρόνος

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.
καρο» με άνανεωμένες τις δυνάμεις του να θέλει να ξαναπετάξει.

«Ας γίνουμε λοιπόν όλοι πάλι μιά συντροφιά και με ένωμένες τις δυνάμεις μας να πετάξουμε μαζί του. Για ειρήνη και αγάπη. Για πρόοδο και έλευθερία. Για ένα καλύτερο μέλλον».

Χαιρετίζω «Ίκαρο» τη δεύτερη χρονιά της έκδοσής σου.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΖΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Κάθε φορά που το γρανάζι του χρόνου γυρίζει ο καθένας μας θέτει ορισμένους στόχους.

Έτσι λοιπόν και οι μαθητές της Ζίτσας έχουν τα προβλήματα τους και έθεσαν ως στόχο να λυθούν.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που απασχολεί κάθε συμμαθητή και συμμαθήτρια και καθιστά δύσκολη την παραμονή του στη Ζίτσα είναι το κπριακό. Λέγοντας «κπριακό» δεν εννοούμε τα σχολεία Γυμνάσιο και Λύκειο αλλά το Οικότροφείο. Γιατί πιστεύουμε ότι το καινούργιο σχολείο θα μας λύσει ορισμένα βασικά προβλήματα. Όσον αφορά όμως το Οικότροφείο τα προβλήματα των μαθητών θα μείνουν και φέτος αλυτα. Πρέπει όμως να λυθούν τουλάχιστο τα βασικότερα, γιατί από την επίλυσή τους εξαρτάται κατά το μεγαλύτερο μέρος η απόδοση του Οικότροφου μαθητή. Πιστεύουμε ακόμη πως αν οι συνθήκες ήταν διαφορετικές ή απόδοση θα ήταν καλύτερη, ότι δηλαδή θα διάβαζε περισσότερο ο μαθητής αν το αναγνωστήριο ήταν καλύτερο. Επίσης αν τα ύπνοδωμάτια ήταν πιο μικρά και με ανάλογο αριθμό κλινών.

Με αυτό τον τρόπο η κατάσταση θα ήταν υποφερτή. Εί ναι ανάγκη να υπάρξει ΘΕΡΜΑΝΣΗ σε κάθε μέρος που κινείται και ζει έστω και ένας οικότροφος, να υπάρχουν ύπνοδωμάτια υγιεινά, τουαλέτες με τα βασικά είδη υγιεινής κ.λ.

Άλλο ένα καυτό πρόβλημα είναι η έλλειψη συγκοινωνία που υπάρχει και δεν εξυπηρετεί τους μαθητές του σχολείου. Πολλοί δεν βλέπουν να υπάρχει τέτοιο πρόβλημα γιατί πιστεύουν ότι ο μαθητής δεν κάνει πολλά με το να περιμένει 1 ή 2 ώρες το λεωφορείο. Κατά τη γνώμη μας κάνει πάρα πολλά. Γιατί πρώτα κόβουν αυτές οι ώρες ή από τη μελέτη ή από την ξεκούραση ή από τον ελεύθερο χρόνο που οπαταλιέται περιμένοντας το λεωφορείο στη στάση. Σήμερα το Φρονιστήριο έχει δυστυχώς γίνει αναγκαίο για

το μαθητή. Και αυτό το στερούνται οι μαθητές της Ζίτσας γιατί είναι υπερβολικά δύσκολο για μαθητή της Ζίτσας να παρακολουθεί μαθήματα φρονιστηρίου.

Πολλοί κατηγορούν τους μαθητές ότι περνούν τις περισσότερες ή τις ελεύθερες ώρες στα καφενεία ή σε άλλους χώρους ψυχαγωγίας χωρίς να τις εκμεταλλεύονται σωστά. Και ρωτάμε τι περισσότερο προσφέρει ή Ζίτσα στους μαθητές εκτός από τα καφενεία; Μήπως υπάρχει κάτι στη Ζίτσα να ασχοληθεί ο μαθητής τις ε-

λεύθερες ώρες του; Μήπως υπάρχει κάποια βιβλιοθήκη ώστε να διαβάσει ένα βιβλίο ο

Γράφει

Ο Κώστας Νικολός

Πρόεδρος του προσωρινού

Δ.Σ. της Μ.Κ. της

Γ' Λυκείου Ζίτσας

μαθητής; Μήπως υπάρχουν μαθητικοί χώροι διασκέδασης ή κάποιες αθλητικές εγκαταστάσεις να γυμναστεί;

Ένα άλλο πρόβλημα που

μπορεί με λίγη θέληση να λυθεί, είναι το πρόβλημα της κυκλοφορίας του «Ίκαρου». Θα μπορούσε ο «Ίκαρος» να γίνει όργανο ολόκληρου του Λυκείου έχοντας περισσότερη ύλη, μεγαλύτερη απήχηση περισσότερους αναγνώστες.

Αυτά λοιπόν είναι ορισμένα από τα πιο ζωτικά προβλήματα που απασχολούν το μαθητή της Ζίτσας. Για τη λύση τους ως συνεργαστούμε και ως παλέψουμε καθηγητές, μαθητές, γονείς κηδεμόνες, κοινότητα και ο Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος της Ζίτσας.

Γύρω από τον άθλητισμό

Οι Όλυμπιακοί αγώνες ένας αρχαιοελληνικός θεσμός πέρασαν στην ιστορία ως η πιο ευγενική αμύλλα. Ξανάζησαν χάρη στον COUBERTIN που ακολούθησε το αρχαίο πρότυπο να εκτελούνται κάθε τέσσερα χρόνια και να συγκεντρώνουν από όλα τα μέρη του

Γρηγόρη Ντάσκαρη

Μαθητή της Γ' Λυκείου

κόσμου οι άθλητές σε μια πρωτεύουσα που θα έχει οριστεί από την προηγούμενη Όλυμπιάδα. Οι νέοι της κλασι-

κής εποχής ήταν ινδάλματα που είχαν ως αρχές την έντιμότητα, το υψηλό αθλητικό πνεύμα, αρχές που οδηγούν στην ισορροπία ψυχής και σώματος γι' αυτό και πέτυχαν να ορίσουν το τι είναι «καλός κάγαθος άνθρωπος».

Οι νέοι αυτοί υπηρετούν ένα ιδανικό υψηλό που μπορούν να είναι ιδανικό όλων. Το Όλυμπιακό πνεύμα λοιπόν όπως βλέπουμε είναι μια πολύτιμη κληρονομιά των Ελλήνων προς όλο τον κόσμο και παίζει πάντα σπουδαίο και πρωταρχικό ρόλο στην σύμ-πραξη και κατανόηση όλων

των λαών μεταξύ τους. Αυτές λοιπόν οι ιδέες και αντιλήψεις που επικρατούσαν την αρχαία εποχή σήμερα έχουν εκλείψει.

Συγκρίνοντας την παλαιά α

θλητική ιδεολογία με την σημερινή θα δούμε ότι πουθενά δε συμβαδίζουν, είναι τελείως αντίθετες, βλέπουμε την παλαιά εκείνη εποχή ή Όλυμπιακή φθόγα να λάμπει μόνη της χωρίς καμιά βοήθεια άλλων μέσων, ενώ σήμερα διατηρείται και μεταδίδεται με τους διάφορους μηχανισμούς (το γραφείο, τις ακτίνες λέιζερ και με πολλά άλλα μέσα). Η αντίθεση αυτή είναι ακόμη φανερότερη και στον ίδιο τον άθλητή. Ο άθλητής της εποχής εκείνης έφερε τον γύρο του θριάμβου έχοντας ένα στεφάνι στο κεφάλι από κλωνάρι έλι-ας, ενώ σήμερα ο άθλητής ο άθλητής φέρνει το γύρο του θριάμβου έχοντας την φίρμα κάποιας μεγάλης εταιρείας της οποίας είναι διαφημιστής και μέτοχος.

Έρχεται μια μέρα και βλέπεις τους δρόμους να είναι γεμάτοι από ανθρώπους άλλοι με κόκκινες σημαίες άλλοι με διάφορους άλλους χρωματισμούς άλλοι με μπάντες

από μουσικές και να καταλήγουν πάντοτε σε ένα κλειστό χώρο, σε ένα αθλητικό στάδιο.

Βλέπουμε σήμερα να γίνεται μια παραβίαση του Όλυμπιακού πνεύματος και της αθλητικής ιδέας στους Όλυμπιακούς αγώνες, που κατάντησαν να είναι η δαπανηρότερη επι-πείρηση και επίδειξη.

Αν αναφερθούμε στους Όλυμπιακούς αγώνες του Μόντρεαλ θα βγάλουμε άμέσως το συμπέρασμα ότι οι αγώνες αυτοί ήταν ένα μέσο μιας παγκόσμιας σύναξης του εμπορικού συμφέροντος και κέρδους (διομηχανίες αθλητικών ειδών

τηλεοπτικά δίκτυα και πολλά άλλα). Έχει καταντήσει λοιπόν ο άθλητισμός μας σήμερα να είναι μια εκδήλωση που καλύπτεται από μεζάζοντες, από αίνθρώπους που βασικό σκοπό έχουν κάποιο συμφέρον, κάποια επίδειξη ενός είδους του οποίου είναι κατασκευαστές και προμηθευτές.

Όλοι θα θυμόμαστε την απειλή της ματαίωσης των Όλυμπιακών αγώνων του Μόντρεαλ, μια ματαίωση που σαν

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

ΟΜΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Με πρωτοβουλία του μαθητή της Γ' Λυκείου Κώστα Νικολού, προέδρου της προσωρινής διοίκησης επιτροπής της Μ.Κ. της Γ' Λυκείου συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας για την λεπτομερή καταγραφή των βιβλίων που υπάρχουν στη βιβλιοθήκη του Λυκείου Ζίτσας.

Η ομάδα αποτελείται από τις μαθήτριες Βερονίκη Κατσαρού, Δήμητρα Ντάγκα, (της Β' τάξεως Λυκείου), Έλενη Κωνσταντάκου, Άγγελική Σαμαβλιά Γεωργία Χαριτιά (της Γ' Λυκείου)

και από τον Κ. Νικολό.

Τις εργασίες της ομάδας παρακολουθεί και κατευθύνει ο Φιλολόγος καθηγητής του Λυκείου Ζίτσας Λάκης Παπαϊωάννου.

«Ν' αγαπᾶς τὴν εὐθύνη. Νὰ λές: Ἐγώ, ἐγώ μονάχος μου ἔχω χρέος νὰ σώσω τὴ γῆ. Ἄν δὲν σωθῇ, ἐγὼ φταίω».

Ν. Καζαντζάκης

ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Η δραστηριοποίηση της θεατρικής σκηνής της Γ' Λυκείου με την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς παρουσιάζεται έντονη. Το προσωρινό συμβούλιο της τάξεως συνήλθε και αποφάσισε να άνεβαστεί τα Χριστούγεννα το απόσπασμα από το θεατρικό έργο «Ιούλιος Καίσαρας» του Σαίξπηρ, που που υπάρχει στα «Νεοελληνικά Αναγνώσματα» της Γ' Λυκείου σε μετάφραση του Κ. Καρθαίου.

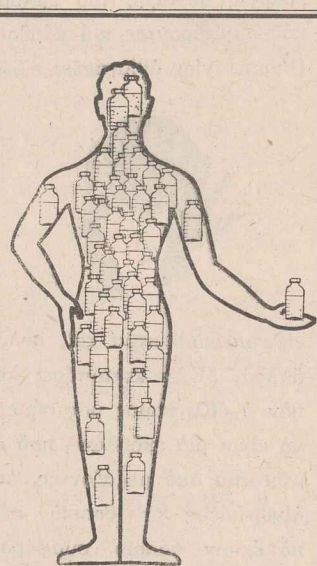
Πιστεύουμε ότι και σ' αὐ

τήν τὴν προσπάθειά μας θὰ βοῦμε συμπαράστατες τόσο τοὺς καθηγητὲς τοῦ Λυκείου ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Ἑπειρωτικοῦ Θεάτρου.

Ὁ Ο.Η.Θ. τὴν περασμένη χρονιά εἶχε συμβάλει θετικά στὸ άνέβασμα τοῦ Κρίτωνα· ἐλπίζουμε ὅτι καὶ φέτος θὰ βοηθήσῃ ὥστε νὰ ἐπιλυθοῦν τόσο πρακτικὰ προβλήματα ὅσο καὶ ἄλλα ζητήματα οὐσίας.

ΝΙΝΑ ΤΑΓΚΑ

Μαθήτρια Γ' Λυκείου

ΧΩΡΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗ

Τὸ σῶμα σας ἀναπαράγει (στὸ μελοῦδι ἀπ' τὰ κόκκαλα) 15 κιλά αἷμα τὸ χρόνο, δηλαδὴ 50 μπουκάλες!

Χαρῖστε ἀφοβα ΜΙΑ ἀπ' αὐτὲς τίς μπουκάλες (300 γραμμάρια) ΚΑΙ ΣΩΣΤΕ ΜΙΑ ΖΩΗ

Τὸ 1842 τὰ ἑλληνικὰ δάση κάλυπταν τὸ 49% τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας. Σήμερα καλύπτουν —μόνο— τὸ 11%. Ἄς μὴ τὰ καταστρέψουμε ἄλλο.

Γύρω ἀπὸ τὸν ἀθλητισμὸ

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

ἀρχὴ εἶχε τὴν διαφωνία τῆς Κίνας νὰ συμμετάσχει ἡ Φορμόζα. Τελικὰ ὅπως ἐμφανίστηκε ἀργότερα τὸ αἶτιο ἦταν μᾶλλον ἐμπορικοὶ στόχοι καὶ ὄχι νομικοπολιτικοὶ λόγοι ὅπως τοὺς ἐμφάνισαν.

Εἶδαμε ἀκόμη στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς τίς διαφορὲς διαφημίσεις ποὺ κυριαρχοῦσαν σ' ὁλόκληρο τὸν ἀθλητικὸ κῶρο μὲ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἐπίδειξης καὶ διαφήμισης μιᾶς μεγάλης ἐταιρείας καὶ ἐρχόμαστε τώρα νὰ πιστέψουμε ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ δὲν εἶχαν διοργανωθεῖ ἀπὸ ἓνα κράτος ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ ἐταιρεία. Βασικὸς λοιπὸν σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ ἀ-

θλητῆς πρέπει νὰ ξοδέψῃ πάρα πολλὰ χρήματα· ὁ ἀθλητισμὸς σήμερα κοστίζει καὶ αὐτὸ γιατί πρέπει νὰ ἀγοραστοῦν τὰ ἀπαραίτητα ἀντικείμενα γιὰ νὰ πάρει κανεὶς μέρος στὸ ἄθλημα δηλ. φανέλες, παπούτσια, ὄργανα, μπάλες, ρακέτες, κ.λ. Ἐπίσης πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμο εἰσόδου γιὰ νὰ ἀγωνιστεῖ σ' ἓνα ἀθλητικὸ κῶρο, (συνδρομὲς, ἐνοίκιο γηπέδων καὶ ἄλλα).

Ἐπίσης οἱ διαφορὲς διαφημίσεις οἱ ὁποῖες μεταδίδονται καὶ ἀκούγονται κατὰ τὴ διεξαγωγὴ ἐνὸς ἀγῶνα εἶναι ἓνα μέσον ἐμπορίου. Σήμερα οἱ ἀθλητὲς ὅλοι τοὺς παίρνουν χάπια γιὰ μειωμένη ἢ μεγάλη ἐπιδόση. Οἱ ἀπόπειρες δωροδοκίας καὶ πολλὲς ἄλλες προκλητικὲς ἐνέργειες κυριαρχοῦν σήμερα. Οἱ μεταγραφὲς ἄλλο ἓνα μέσο ἐμπορίου· ἡ ἀνάδειξη ἐνὸς ποδοσφαιριστῆ σὰν βεντέττας ἀπὸ ὀρισμένους προπονητὲς ἐξυπηρετεῖ μιὰ μελλοντικὴ πώλησή του σὲ ὑψηλὴ ἀμοιβή. Οἱ μαυραγορίτες εἰσιτηρίων τοὺς ὁποῖους οἱ ἴδιοι οἱ ἀθλητὲς γνωρίζουν

θλητισμοῦ εἶναι τὸ ἐμπόριο, τὸ ὁποῖο ἐκφράζεται μὲ ὀρισμένους τρόπους, μὲ ὀρισμένες πράξεις ὅπως εἶναι οἱ διαφημιστικὲς ἐκδηλώσεις. Ζωντανὸ παράδειγμα τὸ παγκόσμιο κύπελλο νέων στὴν Τυνησία ἔφερε μεγάλα κέρδη στοὺς διοργανωτὲς τῆς χώρας αὐτῆς, γιατί ἡ ἐταιρεία «Κόκα κόλα» προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 185 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἶχε δὲ καὶ τὴ σύμφωνη γνώμη τῆς ΦΙΦΑ, καὶ ἔτσι τελικὰ ἡ νίκη ἔσπεψε τὴν ἐταιρεία. Τὸ παγ-

κόσμιο αὐτὸ κύπελλο ὀνομάστηκε «Παγκόσμιο κύπελλο νέων τῆς Κόκα Κόλα». Πιὸ ζωντανὰ ἀκόμη παραδείγματα εἶναι οἱ διάφοροι ἀγῶνες ταχύτητας αὐτοκινήτων, μοτοσυκλέτας ποὺ διοργανοῦνται μὲ μεγάλοι ἐμπορικοὶ οἶκοι καλυπτικῶν, τοιγάρων, ἐνδυμάτων κ.λ.π. Ἀκόμα καὶ οἱ ὁμάδες μπάσκετ καὶ βόλεϋ ἀγωνίζονται μὲ ὀνόματα ἐργοστασίων στὶς φανέλες των. Ἀκόμη καὶ οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες κυκλοφοροῦν σ' ὅλους τοὺς δρόμους τὰ προϊόντα. Οἱ διαφορὲς βιομηχανίες ἀθλητικῶν εἰδῶν ἐκμεταλλεύονται κάθε ἄθλημα. Σήμερα γιὰ νὰ γίνῃ ἓνας ἀ-

καλὰ κυκλοφοροῦν χωρὶς κανένας νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. Ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἐμπορίου τοῦ ἀθλητισμοῦ ἡ πολιτεία τοὺς βλέπει ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα. Ὡς πότε ὅμως; Τὰ μεγάλα ποσὰ ποὺ κερδίζει τὸ ΠΡΟ—ΠΟ ποὺ πηγαίνουν, ποῖος τὰ διαχειρίζεται; γιατί δὲν μετατρέπονται σὲ περισσότερες ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις;

Ἐπίσης τελευταία ἡ ἀθλητικὴ ἡγεσία διατήρησε τὰ εἰσιτήρια ποδοσφαίρου στὸ διπλάσιο· γιατί αὐτὴ ἡ φανερὴ ἐκμετάλλευση τῶν φιλάθλων; Ὡς πότε θὰ ἐπικρατοῦν ὅλα αὐτά; Ποῖος θὰ σώσῃ τὸ ἑλληνικὸ ποδόσφαιρο καὶ γενικὰ τὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμὸ; Ποῖος θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὸν ταλαιπωροῦν, καὶ τὸν βασανίζουν;